

Ἐγὼ, μαρὲ, δὲν θέλω ν' ἀκούω γὰρ τὴν σκλάβρα
καὶ γὰρ τερματωλήφρα τοῦ Θύμου τοῦ Βλαχάβα,
θέλω γὰρ τὸ ρουφιὸν καθένος δουτολόως
νὰ βροίη, νὰ κορώη,
καὶ νὰ πετροῦν οἱ χρόνοι
χωρὶς Στρατὸς κατένας νὰ γίνεται καὶ Στάλος.

Θέλω γὰρ τοῦτο, βροὲ κοῦνι,
τὰ χέφα νὰ τετώωνον,
καὶ τῆσαδραὶ μαθηταὶ
δασκίλους νὰ σκοτώωνον
ἡμέρα μεσημίρι
μὲ βόλι καὶ μαχαίρι,

γιατὶ δὲν τοὺς ἀφίουνε ὁ ἀτάς τὰς περιστάσεις
ὅτ' οὐκ ἔστιν τῆς τράπουλας νὰ δόσουν ἐξέτασις.

Θέλω κρασοκατάνυξι, μὲ μὲ μπουῖ, βροίη, λαοῦτα,
θέλω πατιῶ τῆς τράπουλας νὰ γίνου' Ἰνσιτοῦτα,
καὶ πᾶς πρωτεύων ἀδλιγῆς τῆς τῆσαδρας σφαίρας
νὰ πέφῃ μὲς ὅτ' Ἰνάδια τὸ τὸ κοῖνον γέρας.

Μὴ τὰ δεινοπαθήματα
μοῦ λὲς τῶν Μανεδόνων,
ἔγὼ διρω μᾶθήματα
χαρτοπαίξις μόνον.

Ἐγὼ δὲν θέλω μάρτυρας δασκίλους ἐδυεῖς,
θέλω δασκίλοι φλέγοντες, μὲ κ' ἔρωτομανεῖς,
νὰ πᾶνται μὲ μαθητὲς γὰρ γυναικοδουλεῖαις
καὶ βροχηδὸν νὰ πέφτουνε βροίδια καὶ ξυλῆσις.

Θέλω μαρκουῖτι νὰ κρατῶ,
νὰ πῖνω καὶ ταμπάκο,
τὸν Παπαφίλοσα δὲν ἔγω
τὸν Σαμουήλ, τὸν Διάκο.

Θέλω παπιάδες, Φασουλῆ, καθὸς τὸν Μητροφάνη,
καὶ σὸν τὸν ἠμάκο ποθθεῖς τὸν ἀδλιγῆ νὰ κᾶνη.
Δὲν θέλω ν' ἀγωνίζωνται
δι' ἄθλους οὐρανίους,
θέλω νὰ δαιμονίζωνται
μὲ τὸς Μαραθωνεῖους.

Θέλω νὰ βλέπω, Φασουλῆ, γὰρ ἴγους τὴν Ἑλλάδα
παχίαν ἀγελάδα,
καὶ θέλω τὸν Ρωμηδὸν, τοῖζά,
ἡ νέα κοινανία
νᾶχη γὰρ πάντα τὴν κοιλὴ
μόνη Μακεδονία.

Θέλω, κολλίηρα ποθ ηῖτῆ,
νὰ σοῦ μαθῶ τὸ μοῦσι,
κ' ἀποτυχόντες βουλευταὶ
νὰ κάνουνε τσουμποῦσι.

Θέλω κ' ἔγω, θέλω καὶ σὺ
παθόντες, βροὲ κενέφρι,
νὰ τοὺς κερνοῦμε τὸ κρασί
καὶ νᾶρχωνται ὅτ' οὐκ ἔστιν.

Καὶ μπουῖ νὰ εἶχον κοῦμπουραῖς
καὶ ν' ἀρχῶνται παλληκαριῖς.
Ὁ μόχος σήμερα ποῦδῆ,

καθεὶς ἄς τραγοῖνη,
κ' ἄλλη οἰδιόσις Βουλῆς
δρηγοῖα νὰ γίνῃ.

Κακὴ μὲς ἦθε σανιδά,
μὲς ἔβαλαν τρικλοποδιὰ,
κέρνα, καυμένη παππαδὰ,
ἐποτυχόντα τὰ παιδιὰ...
γ' ἄλλους χαροῦμένη καρδιὰ,
τὰ πέντε Βιλαῖτα,
τᾶθλα καὶ τὰ ρουφῆτα.

Τῶν ἡρωϊκῶς θανόντων
μὴ στολλῆς μνηματα...
βουλευτῶν ἀποτυχόντων
θρήνησις παθήματα.

Τέτοια θέλω, Φασουλῆ,
νὰ σοῦ λῶω, νὰ μοῦ λὲς,
κ' ὅποιος ὄνειροπολεῖ
τὸν ποτίζον μὲ χολαῖς.

Θέλω τὸν Ρωμηδὸν τὸ γένος
Μαραθῶνιον νὰ τρέχη
μὲ παράλια ποδάρι.

Κ' ὄρανός ἐξαιρωμένος
διχως σύννεφα νὰ βροίη
γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ σαμαῖα.

Θέλω τοῦτ' ἡ Ρωμησοῦνη
νὰ βραβύη τοὺς κηρηθῆς,
καὶ γὰρ τὴν ἐγκυμοσοῦνη
νὰ μιλῇ τῆς Γλαουμίνας.

Θέλω τοῦτ' ἡ Ρωμησοῦνη νὰ κοιμάται, στραβοκᾶνη,
κ' ὅταν ἐρχονται ματιᾶτα
πῶς πεθαίνου ἔξω νεῖατα,
ὅτ' ἡ Μητρόπολι νὰ τρέχη καὶ μνημόσυνο νὰ κᾶνη.

Θέλω ν' ἀνυμνῶ τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Πάλλη τοῦ Κουβέρο
κ' ὀλοῖνα νὰ σὲ δέρωω,
κ' ἔτοιμοσιν, παπαρδέλα,
νὰ δουλέψῃ μαναβέλα.

Καὶ καρπούσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Γρηγόρη Σενοπούλου, καλόμου ποῦ σημαῖνε,
ἐβγήκε τώρα τώρα παγκάλως τυπωμένη
ἡθογραφία πρώτης, ἡ Μαργαρίτα Σίεφα,
κ' ἔπερ αὐτῆς ὁ κόσμος πολλοὺς ἐπαίνους ἔφα.

Ἐσπέρα διαλέξεως μεγάλης κ' ἐξαιρετοῦ,
ἡ Σερεμέτη δηλαδὴ ὅτ' Ἰσπανοσσοῦ τὴν ὄδρα
περὶ τοῦ Ἐνῆτα μίλησις, τοῦ πρώτου μας συνθέτου,
καὶ τῆς ἐν γένει μοναχικῆς περιγραφῆς τὰ μάλα.

Τοῦ Ρωμηδὸς μὲ τὸ Γραφεῖον μ' ἕνα χεῖμαρρον φῶδον
ὅτ' ἡ Πηγῆς τῆς Ζωροδόου μὲ μετῆρῆ τὴν ὄδον,
ποῦναι δρόσιος μεγάλης πολυτάραχος σταθμῶς,
ὅτ' ἡ οἰκία' Ἐμπειρίκου, δεκατέσσε' ἄνω μὲς.